

Revista de webs

Unió Internacional de Telecomunicacions (UIT)

[ICT Regulation Toolkit. Regulating “Over-the-top” Services](#)

La UIT és l'agència de les Nacions Unides responsable de la governança de les telecomunicacions. Al seu si, els estats membres prenen decisions executives, com per exemple l'assignació d'usos de l'espectre radioelèctric. Una particularitat d'aquesta agència tècnica de l'ONU és la seva obertura i permeabilitat als actors no estatals, com ara les empreses tecnològiques, que gaudeixen d'una presència i una influència notables en el desenvolupament dels debats de l'organització.

La UIT ha desenvolupat un web específic d'eines de regulació que té un apartat dedicat als serveis *over-the-top* (OTT). D'una manera genèrica, s'entén per OTT el servei d'un proveïdor TIC que no és propietari d'una xarxa de distribució ni en lloga capacitat per usar-la. En canvi, els OTT utilitzen les xarxes dels operadors de serveis de telecomunicacions per arribar a la persona usuària. Molts dels serveis oferts són en comunicació o continguts audiovisuals, que requereixen un ample de banda important. Així mateix, són gratuïts o tenen un cost inferior als sistemes tradicionals de distribució. Skype, WhatsApp, Facebook Messenger, Google Talks són exemples d'OTT. La legislació dels EUA també hi inclou els *OTT media*, com ara els agregadors de continguts i els serveis amb responsabilitat editorial com Netflix. Amb la legislació catalana, però, Netflix es podria considerar un prestador de serveis audiovisuals subjecte a comunicació prèvia (articles 60 a 64 de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya). Un tractament similar reben aquests prestadors en les legislacions de països europeus com França i Bèlgica.

[The Rise of OTT Players - What is the appropriate response?](#)

Aquest enllaç és un document presentat a la Conferència de Yakarta de la UIT el 2014 en què es dona una panoràmica de les principals característiques dels OTT i els reptes que planteja la seva regulació. D'entrada s'afirma que els OTT tenen un fort impacte al mercat i són *drivers* en innovació i demanda. Però amb el model actual de negoci, fruit d'una regulació determinada, els OTT extreuen valor dels mercats estatals. També extreuen recursos de les companyies de telecomunicacions que operen en el territori per a la inversió que els reguladors els requereixen en infraestructures. A més, les empreses de telecomunicació estan subjectes a regulació en llicències i cànons, qualitat i universalitat del servei, interconnexió, protecció al consumidor, protecció de dades, seguretat i interceptació judicial, fiscalitat, etc. Els OTT, en canvi, resten lliures de tota aquesta normativa. El document conclou que aquestes disfuncions en la regulació del mercat requereixen una revisió que tendeixi a una governança unificada d'internet i de la seva cadena de valor.

Comisión Nacional del Mercado y la Competencia (CNMC)

[Caracterización del uso de algunos servicios over the top en España](#)

Tot i que no és un web, volem destacar aquest document presentat per la CNMC el desembre de 2014. El regulador defineix els serveis OTT com a serveis que s'ofereixen sobre internet sense cap control ni gestió específica per part dels operadors de xarxa. Per la seva novetat i naturalesa canviant, s'admet certa indefinició del terme OTT, que pot referir-se tant a qualsevol servei a petició en línia, com a un subconjunt de serveis disponibles mitjançant aplicacions determinades, o fins i tot per designar tots aquells serveis no oferts per operadors tradicionals del sector de les comunicacions.

Es poden categoritzar en funció de diverses característiques, com, per exemple, si es tracta de serveis de negoci o bé de serveis sense ànim de lucre. Entre els primers, hi ha diverses formes de generar ingressos: pagaments per consum i/o per subscripció, ingressos per publicitat i fins i tot ingressos derivats de la venda d'informació sobre els patrons de comportament i característiques de les persones usuàries. Quant als serveis audiovisuals, també existeixen diferències entre l'emissió en *streaming* (en directe en temps real) i la descàrrega. Mentre que en els primers la persona usuària consumeix el contingut a mesura que es descarrega, en els segons primer s'ha de descarregar el contingut i després consumir-lo. Així, l'emissió en temps real requereix un ample de banda que superi, o almenys iguali, la taxa de transferència que requereix el servei. La CNMC recalca que els serveis OTT de comunicació de banda ampla (amb prestacions similars als serveis tradicionals de telefonia, missatgeria o audiovisual oferts pels operadors de telecomunicacions) han reduït la demanda dels tradicionals i han minvat la seva capacitat de generar ingressos.

Parlament Europeu

[Over-the-Top \(OTTs\) players: Market dynamics and policy challenges](#)

El desembre de 2015, el Parlament Europeu va publicar aquest estudi extens, en què s'analitzen els models de negoci en OTT (serveis de veu sobre internet, de missatges instantanis, vídeo en *streaming* o música). El document conclou amb un conjunt de mesures per enfortir aquest sector a Europa, generador d'innovació, amb alt valor afegit i una ocupació d'alta qualitat. En aquest sentit, anima a enfortir les polítiques de creació d'*start-up* tecnològiques a Europa i a promoure sistemes de finançament com el capital risc. Es recalca com a prioritat la consecució del mercat únic digital europeu, la iniciativa de la Comissió que pretén harmonitzar les 28 normatives estatals.

Comissió Europea

[Public consultation on the evaluation and the review of the regulatory framework for electronic communications networks and services](#)

De l'11 de setembre al 7 de desembre de 2015, la Comissió Europea va llançar una consulta pública sobre la revisió del marc legal en comunicacions electròniques. Un dels principals objectius de la Comissió Europea actual és la creació d'un veritable mercat únic digital, dissenyat i implementat per la *Digital Single Market Strategy* (DSMS). Entre les 16 accions plantejades a la DSMS, en destaca el desplegament de la infraestructura de superample de banda en tot el continent. Els beneficis que generarà aquesta infraestructura són l'incentiu que les operadores de telecomunicacions tenen per a la inversió requerida. Malgrat això, l'emergència dels OTT posa en qüestió aquesta previsió. Es tracta de nous agents que usen les infraestructures per oferir serveis directament a la persona consumidora, però sense tenir obligacions d'inversió ni estar subjectes a regulacions. Per aquesta raó, els operadors de telecomunicacions dubten sobre la rendibilitat dels compromisos que les autoritats europees proposen establir, si no hi ha un cert equilibri en les obligacions de tots els agents implicats.

I en aquest context d'assentar les bases per al mercat únic digital, la Comissió es planteja, entre altres temes, regular els serveis OTT. En la consulta esmentada, s'hi dirimeixen aspectes com el model de negoci dels nous serveis electrònics, la defensa de la persona consumidora, el rol de les autoritats de regulació o l'impuls de l'emprenedoria europea en el sector.

Media Policy Project Blog. London School of Economics and Political Science (LSE)

[Digital Single Market strategy shouldn't go 'over the top' with regard to future regulation of OTT services](#)

El blog de la LSE sobre polítiques de comunicació tracta temes diversos com el servei públic i la BBC, la protecció de dades i la privacitat, les polítiques d'espectre, l'alfabetització mediàtica o qüestions noves com la transparència dels algorismes (*Algorithmic Accountability*), entre d'altres. Compta amb contribucions d'experts de tot Europa. En aquesta entrada es descriu la hipotètica voluntat de la Comissió Europea d'equiparar la regulació en OTT i ECS (serveis de comunicació electrònica). Es planteja la dificultat de trobar un equilibri entre la protecció dels consumidors i la necessària flexibilitat normativa d'un sector molt innovador. Segons l'experta col·laboradora, una regulació excessiva podria posar dificultats afegides (i innecessàries) a aquestes iniciatives i *start-ups*.

Telecom Regulatory Authority of India (TRAI)

[Consultation Paper On Regulatory Framework for Over-the-top \(OTT\) services](#)

El tractament regulatori dels serveis OTT és una qüestió d'abast mundial. En el cas de l'Índia, economia emergent però amb mancances pel que fa al desplegament de les infraestructures i a la garantia de servei universal i d'accés a la xarxa, la consulta pública de l'autoritat reguladora d'aquest país (TRAI) constata que, fins i tot en els mercats desenvolupats, el principi de neutralitat a la xarxa és d'aplicació difícil. En virtut d'aquest principi, els operadors de telecomunicacions no poden discriminar en el trànsit de dades que circulen per les seves xarxes, encara que es tracti de serveis gratuïts que, en canvi, els operadors mateixos fan pagar (com, per exemple, missatgeria instantània per mòbil, telefonia per internet o VoIP/mVoIP, TV de pagament des del núvol o serveis de vídeo en *streaming*). Es dona el cas, a més, que aquests serveis poden requerir un ample de banda important i poden arribar a saturar la xarxa. Aquest problema, a més, s'accentua en països que tenen infraestructures justes o insuficients. Com a conseqüència d'aquesta asimetria entre el tractament que reben els OTT i les operadores de telecomunicacions, el regulador indi planteja reobrir el debat sobre la neutralitat de la xarxa –principi en virtut del qual les telecom no poden privilegiar els seus serveis de la xarxa davant serveis de terceres empreses. La neutralitat a la xarxa havia estat un dels cavalls de batalla tant de la Comissió Europea anterior, amb Noëlie Kroes al capdavant, com de l'Administració Obama i s'havia considerat una política antiloligopoli progressista.

United States Court Appeals

[EUA: ratificació judicial del principi de neutralitat a la xarxa \(Net Neutrality\)](#)

La neutralitat a la xarxa (*Net Neutrality* i algunes vegades, NN) és una qüestió que va en paral·lel a la regulació dels OTT. El 14 de juny de 2016, el Tribunal federal d'apel·lació dels EUA va ratificar la nova normativa aprovada per la FCC (regulador del sector de les comunicacions als EUA), que va entrar en vigor el 12 de juny de 2015. Aquesta normativa enduria els criteris de NN exigibles als proveïdors de serveis d'internet (ISP), que prohibeixen bloquejar o alentir el servei de dades a internet per als usuaris finals. També prohibeixen donar prioritat o accelerar la transmissió d'aquelles webs que paguin una taxa als ISP. Empreses de serveis per internet, *start-ups* i sectors d'innovació tecnològica han desplegat una activitat en favor de la NN (vegeu: [The Washington Post](#)).

The Structure-Conduct-Performance Analysis of OTT Media

Els professors Qiling Qin i Ping Wei, de la Universitat de Huazhong (Xina), sostenen que l'estructura del mercat dels mitjans *over-the-top* tendeix a la concentració i al monopoli. L'article fa un repàs del rol que desenvolupen les llicències d'OTT, els proveïdors de continguts, les telecoms, els proveïdors de serveis d'internet i altres actors, i analitza mecanismes de mercat com les economies d'escala i l'assignació de recursos en un entorn digital. En els serveis que distribueixen continguts mitjançant plataformes OTT, la lògica que impera és el mercat *the winner takes it all* (el guanyador s'ho endú tot). Això limita clarament la diversitat de la propietat i de l'oferta a mig termini i requereix, doncs, una intervenció pública que corregeixi les disfuncions del mercat.

Over-the-Top Content and Content Regulation

Es tracta d'un informe elaborat a títol personal pel cap jurídic de l'assessoria econòmica del Ministeri de Planificació del Brasil, Roberto Taufick. L'autor explica que el sector dels OTT forma un mercat obert i sense barreres d'accés a nous agents. I això és deu al principi de neutralitat a la xarxa, que permet un accés directe i global dels consumidors als serveis *over-the-top*. Aquesta manca de regulació genera una ebullició d'*start-ups*, moltes de les quals faran fallida en un futur proper, sense que això sigui valorat negativament. El paper sosté que una eventual aprovació de normativa nacional seria perjudicial per a la competència i la innovació locals. En canvi, afirma que es requereix una governança global d'internet.